

Reisverslag Frankrijk 2019

door Henk Boer

TON PAANS FIETSTE HIER!!

Een reisverslag van de eerste 4 etappes van de grote Alpenronde van Ton Paans en anderen.

In de nacht na de 2e etappe, toen ik een keer wakker werd, had ik pijn in mijn borst, en schrok daar behoorlijk van. Want bij de halfjaarlijkse controlebeurten bij de huisarts, vroeg zij standaard altijd of ik weleens pijn in mijn borst had. Dus er zat een negatieve klank aan die pijn. Een paar uur later in die nacht had ik nog steeds dezelfde pijn, dus ik maakte me behoorlijke zorgen. En ik was al bang dat ik deze Alpenronde nu al af zou moeten breken en met enige spoed terug naar huis zou moeten gaan. Want ik had er helemaal geen zin in om naar een Frans ziekenhuis te gaan. Gelukkig zouden we ons huis in 1 dag wel kunnen halen, want we stonden op dezelfde hoogte als Clermont-Ferrand.

In die 2e etappe had ik behoorlijk moeten ploeteren om de camping van St. Germain Hermien te bereiken. Driemaal had ik ca 500 meter moeten klimmen, en vooral die derde keer viel mij erg zwaar. Ook vond ik die tocht niet echt mooi, al kwam ik wel door het pure Franse platteland, met kleine, soms hele kleine dorpjes, bijna altijd met een mooie oude Romaanse kerk, maar geen winkels of cafés. En vaak waren er al wat huizen die niet meer bewoond werden. Het laatste stukje naar de camping, op een smal paadje, ging ook nog eens, omhoog. Ik was dus behoorlijk op, toen ik Elsbeth en de caravan bereikte!!

De 1e etappe had ik vanuit het dorp Fleurie (iets ten zuiden van Macon) keurig gereden, en de tocht was erg afwisselend geweest: eerst uitgestrekte druivenvelden- en heuvels, daarna bos en graslanden, daarna weer mooie en verre uitzichten. Ik kwam toen om ca 4 uur binnen met een fatsoenlijk gemiddelde, ook al had ik toen ca 1000 meter geklommen. Maar die 2e etappe ging niet best, en ik had op papier die derde klimpartij van 500 meter over het hoofd gezien, omdat er het woord COL niet bij stond!

Foto: Rudimentair kasteel in Chalmatel, 2e etappe

Nu bij het ontbijt, keek ik op internet naar pijn op de borst, kwam bij de thuisarts.nl terecht, en het viel allemaal reuze mee!!! Er waren ca 6 onbenullige oorzaken voor die pijn, en er was inderdaad 1 vervelende oorzaak door hartproblemen, maar dan moest je je zweterig, zwak en koortsig etc. voelen. En dat had ik niet, dus samen concludeerden wij dat er NIETS aan de hand was! Waarschijnlijk waren er wat spieren verrekt, door de overmatige inspanning van de vorige dag. Op dit moment viel er nog wat regen, maar dat zou om 9 uur stoppen. Ik had de originele 3e etappe veiligheidshalve thuis al in tweeën geknipt, want die was ca 150 km lang met 2000 hoogtemeters! Dus had ik nu maar 83 km te gaan, en als ik uiterlijk om 11 uur zou vertrekken, had ik nog voldoende tijd om de camping in Allanche te bereiken.

Zogezegd, zo gedaan. Met behoorlijke pijn op de borst, beenwarmers, lang shirt en regenjack aan, vertrok ik. Want het was best wel koud op 1000 meter hoogte, na wat regen! In de 2e etappe had ik veel geklommen, maar nu kreeg ik gelijk bij de start de oogst daarvan met schitterende vergezichten. Ik weet nog steeds niet welke bergen en bergruggen ik zag, maar het was heel erg mooi. Na 1 uur kwam ik bij het prachtige, erg oude, en Middeleeuwse stadje Auzon. Ik zou wat moeten klimmen om in het stadje te komen. Maar door mijn pijnhandicap en erg late start, liet ik dat plan maar schieten. Na weer 1 uur kwam ik in Montgon, waar de zon alweer scheen en ik veiligheidshalve mijn horecapauze nam. Deze pauzes stonden nl. helaas niet aangegeven op de routebeschrijvingen die ik van Ton gekregen had. Later bleek dat op de Col du Beal er een leuk café-restaurantje was. Jammer. Ik daalde van ca 1300 meter naar ca 1000 meter en ik kreeg een groots "Ballon d'Alsace" uitzicht: weidse, ronde en karig begroeide heuveltoppen. Ook stond daar behoorlijk veel wind, dus voor de kou het regenjack maar weer aan. Om ca 5 uur was ik op de mooie camping van Allanche, met zeer verouderd sanitair, wat gelukkig nog wel enigszins werkte. (ik moest in de douche als een aap aan een

ketting boven mij trekken, om het water te laten lopen!) Einde van etappe 3A! Vreemd genoeg voelde ik mijn borst nauwelijks meer!

Etappe 3B, de beklimming van de Puy Mary. Dit zou niet al te moeilijk moeten zijn: van 1000 meter hoogte naar 1589 meter en daarna enigszins constant dalen naar Aurillac met een totale afstand van 72 km. De beklimming van de Puy was prachtig. Veel vreemde bergtoppen en grillige steenklompen, door erosie gevormd en afkomstig van oude tot zeer oude vulkaanuitbarstingen (basalt, fonoliet, lava en soms gemengd met tufsteen).

Foto: Muur en kasteel in Auzon, 3e etappe

Het begin van de beklimming ging prima, een helling van ca 5%, maar de laatste kilometer ging behoorlijk heftig omhoog. Ik haalde het, en het was prachtig daar bovenop de pas (pas de Peyrol). Bij de eerste kilometer naar beneden, ging ik bijna onderuit door een windvlaag vanachter een gemene rotswand. Bij de verdere daling kwam ik in het land van de Cantal: bossen afgewisseld met grasland met de befaamde bruine koeien. Een vriendelijk landschap. Alles was erg vlot gegaan, dus ik vond het niet zo vreemd, dat ik Elsbeth met caravan voor de poort van onze afgesproken camping l'Ombrade in Aurillac vond. De reden was echter dat de camping met ingang van 1 sept. gesloten was i.v.m. werkzaamheden. Medegedeeld door een vodje papier op de deur, en op de website stond niets! En in het uur dat Elsbeth voor de poort stond, waren er al talloze caravans en campers omgekeerd! In die wachttijd had Elsbeth al wel een alternatief gevonden op slechts 4 km afstand in het dorp Arpalon sur Cere, dus de schade viel wel mee. Ook dit keer reden wij weer met een handicap: vorig jaar in Spanje was mijn mobi verdronken door een stortbui in mijn rugzak. Dit jaar was mijn nieuwe apparaat op een ongelukkige manier in de w.c. beland, met als resultaat natuurlijk dat hij niet meer werkte. Hierdoor konden wij overdag niet met elkaar communiceren, en dat kan best lastig zijn, met

gescheiden routes en verschillende vervoermiddelen! Maar goed: er zijn geen problemen geweest, en heelhuids en op afgesproken tijden, hebben wij elkaar op de afgesproken campings ontmoet.

Omdat Elsbeth wel wat moe geworden was van al het auto- en caravangedoe, en ook van het eten regelen en koken, en ik ook wel in was voor een rustdag, bleven wij nog 1 dag in Arpalon sur Cere staan. En gingen wij met de auto het plaatsje Salers bekijken. Vervolgens zou ik Elsbeth de Puy Mary laten zien. Salers was prachtig. Zowel muren als gebouwen waren allemaal opgebouwd met lava, basalt of mengvormen. Zie foto's. En ook Elsbeth vond het landschap van de Puy Mary schitterend.

Foto: Een paar zeer grote rotsklompen op de Puy de Mary

Foto: Huis van basaltblokken in Salers, dichtbij de Puy de Mary

De 4e etappe: 135 km lang, weinig grote beklimmingen naar St. Geniez-d'Olt. Het landschap kwam erg overeen met de Ardennen vond ik, met ook veel mooie, gezellige en soms Hans en Grietje-dorpen of stadjes. Gezien de lengte van de etappe was ik vroeg vertrokken: om 09 hr. Het eerste gedeelte viel mij al erg tegen, ik zat na 4 uur bij het dorp Conques op een gemiddelde van slechts 15 km!! Dat was eigenlijk niet zo mooi. In Conques staat een beroemde, Middeleeuwse kerk uit de 11e eeuw, met een fraai timpaan. Zie foto.

Foto: Het voorportaal met timpaan van de kerk van Conques.

Daar staat links de hemel en rechts gescheiden daarvan de hel afgebeeld. Op het pleintje voor de kerk stonden schijnbaar wat mensen te wachten, en toen ik de deur opendeed begreep ik waarom. Het was zondag en er was een kerkdienst gaande. Ik ging het voorportaal nog eens goed bekijken, en toen werden de grote deuren opeens helemaal opengezet. Ik liep er weer naar toe, hoorde het kerkorgel spelen, en ik zag een paar jongemannen in jurk en grote kaarsen naar buiten komen. Ik kreeg de indruk dat ze in processie door het dorp wilden lopen, maar ze bleven na een paar meter al staan. Twee priesters liepen er ook bij, een zwaaide met een wierookvat en de andere zei wat zinnen tegen iedereen op het plein. Ik heb maar aangenomen dat we gezegend werden! Hierna liep ik nog wat door het dorp en nam mijn horecapauze bij St. Jacques Bar. Er heerste daar een rustige, familiale sfeer. Een oude man hing achter de bar, een vrouw rende en bediende door het café (zijn dochter?) en door een jong, Frans, niet lelijk meisje (zijn kleindochter?), met een zwart en weinig verhullend hemdje, werd ik buiten bediend. Daar voelde ik mij duidelijk naar hemelse sferen stijgen, want wat wil een fietser nog meer: kerkorgelmuziek, een zegening van een priester en een plezierige bediening in een café, in de zon, door een niet lelijk meisje!? En dat allemaal door wat toeval: deze etappe was op een zondag, en ik kwam bij de kerk toen de dienst bijna afgelopen was! Na Conques, tijdens een vrij lange klim naar Senergues werd ik nog steeds aan de kerk herinnerd. Ik kwam nl. vrij veel pelgrimsgangers naar Santiago de Compostella tegen. De route liep klaarblijkelijk via de kerk van Conques.

Foto: Pelgrimgangsters dichtbij Conques

Bij het plaatsje Golinhac stond 100 meter van de weg een Table d'Orientalion. Ik meende de contouren van de Puy Mary nog te kunnen zien. Ook waren de Alpen aangeduid, maar het weertype was niet glashelder.

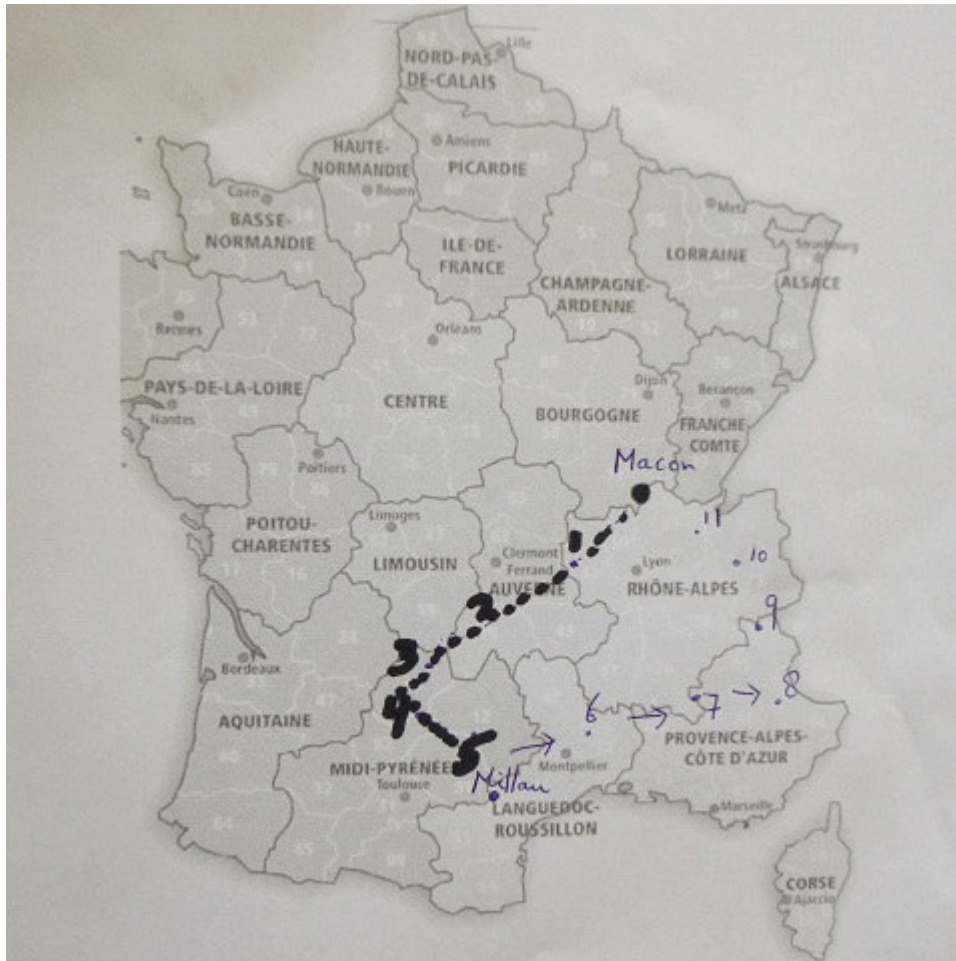
Hierna een lange afdaling naar de rivier de Lot en ik hoopte dat de beklimmingen nu voorgoed voorbij zouden zijn, want het einddoel lag ook aan de rivier de Lot!! Helaas viel die droom totaal aan diggelen. Na het plaatsje Espalion moest ik daar verdikkeme, wel 12 km lang over een heuvel klimmen, om vervolgens wel heel prettig met een lange afdaling naar St. Geniez d'Olt te kunnen jagen. Vlak voor de finish zag ik nog het schitterende dorpje St. Eulalie d'Olt met een mooi Romaans kerkje en een knus kasteel (zie foto).

Vervolgens had ik nog de grootste moeite om onze camping te vinden. Want deze lag weliswaar aan de Lot, maar wel op een groot industrieterrein met o.a. een vuilstort en slechte aanduidingen. Maar ik kwam er om 18 uur aan. Het waren 146 km geworden met een gemiddelde van 18,5. En daar was ik best wel trots op.

Foto: Het Romaanse kerkje in St. Eulalie d'Olt

Hier eindigde mijn gedeelte van de Grote Alpenronde van Ton Paans en anderen. Vaak heb ik tijdens de route gedacht: TON PAANS FIETSTE HIER!!!, en dat gaf mij een heel plezierig gevoel. Ik vond het een prachtige route, maar wel zwaar. Ik kreeg de indruk dat bij het ontwikkelen van deze route het uitgangspunt was, om zoveel mogelijk witte weggetjes (Michelinkaart), en zoveel mogelijk hoogtemeters te zoeken. En ook wel natuur, landschap en uitzichten te laten zien. Karakteristieke dorpjes, stadjes kastelen of kerken, werden niet genoemd. Evenals horecapunten.

Afbeelding: Een eenvoudig kaartje, van de hele Alpenronde en met viltstift wat ik gefietst heb

Eindwoord: Heel vaak heb ik Ton Paans horen vertellen over de Grote Alpenronde's, die hij gereden heeft. De totale ronde behelsde 13 etappes, met een afstand van ca 1770 km en ontzettend veel hoogtemeters. Ook kampeerde men in tenten, kookte men zelf het eten en thermosflessen vervingen de horecastops!! Een busje vervoerde het benodigde materiaal.

KORTOM: Deze eerste, en nog relatief gemakkelijke, 4 etappes, hebben mij een zeer duidelijke indruk gegeven over hoe mooi de route was en hoe zwaar. Ik reed die eerste 4 etappe's in 5 dagen met 1 rustdag, en was toen behoorlijk afgeserveerd!

DUS IK HEB HEEL VEEL BEWONDERING VOOR TON EN ZIJN METGEZELLEN!

Marseillan-Plage, september 2019